

Sygn. akt *V Ca 1515/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	(del.) Magdalena Hemerling
-----------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. S. i Z. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w A. (K.)

zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie

z dnia 23 grudnia 2019 r., sygn. akt II C 5909/18

1. oddala apelację,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt *V Ca 1515/20*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 października 2020 r.

W związku z faktem, iż przedmiotowa sprawa rozpoznana została według przepisów o postępowaniu uproszczonym, a Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania dowodowego, zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 k.p.c. , ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz akceptuje wnioski wywiedzione z tych ustaleń, wskazując iż podjęte rozstrzygnięcie znajduje oparcie w obowiązujących przepisach oraz w wywiedzionych na ich podstawie niewadliwych rozważaniach prawnych, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było to, czy opóźnienie lotu zaplanowanego na dzień 19 stycznia 2018 roku na trasie M. – A., w wyniku którego powodowie utracili kolejny lot na trasie A. – W., było skutkiem nadzwyczajnej okoliczności wyłączającej obowiązek pozwanego wypłaty na rzecz pasażerów opóźnionego lotu odszkodowania. Pozwany wskazywał, że opóźnienie powstało w związku z niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi panującymi na M., które doprowadziły do zamknięcia portu lotniczego w dniu 18 stycznia 2018 roku na kilka godzin i odwołania lotów wszystkich przewoźników. Pozwany wskazał, że powyższe skutkowało ewakuacją załogi samolotu z lotniska na M., co miało wpływ na organizację lotu powódki.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c., wskazać należy, że jest on całkowicie chybiony. Przepis ten przyznaje sądowi swobodę w ocenie zebranego materiału dowodowego, zaś zarzut naruszenia tego uprawnienia tylko wtedy można uznać za usprawiedliwiony, jeżeli sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki bądź doświadczeniem życiowym. Dla skuteczności zarzutu naruszenia ww. przepisu nie wystarcza samo twierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. Jeżeli zaś z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu na podstawie tego samego materiału dowodowego dawały się wysnuć wnioski odmienne (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00). Natomiast analizując treść zarzutów podniesionych w apelacji dojść należy do wniosku, iż stanowią one jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami poczynionymi w toku niniejszej sprawy przez Sąd Rejonowy.

Sąd Okręgowy zgadza się z Sądem I instancji, że pozwany nie wykazał, aby niekorzystne warunki meteorologiczne uniemożliwiły wykonanie lotu w zaplanowanym czasie. Sama lektura załączonych do odpowiedzi na pozew dokumentów nie pozwala bowiem na stwierdzenie, czy warunki atmosferyczne na M. w istocie nie pozwalały na start samolotu w dniu 19 stycznia 2018 r. Zwrócić przy tym należy uwagę, że złożony raport (...) dotyczył warunków meteorologicznych na lotnisku M. w dniach 17-18 stycznia 2018 r., tymczasem skarżony lot miał się odbyć w dniu 19 stycznia 2018 r. Nawet zatem, gdyby przyjąć za trafne twierdzenia skarżącego, że raport winien być wystarczającym dowodem na istnienie złych warunków atmosferycznych i nie zachodziła potrzeba powołania biegłego, to dokument na który powołuje się skarżący nie dotyczył dnia, w którym miał się odbyć rejs powodów. Pozwany nie sprostął zatem ciężącemu na nim obowiązkowi wykazania zaistnienia ww. okoliczności nadzwyczajnej. Co za tym idzie nie było możliwe stwierdzenie, że odpowiedzialność pozwanego za opóźnienie lotu powodów została wyłączona z uwagi na wystąpienie nadzwyczajnej okoliczności – trudnych warunków pogodowych. Tym samym za nieuzasadnione należało uznać zarzut naruszenia art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Ponadto zauważyć należy, że z przedłożonego przez pozwanego wydruku z oficjalnej strony internetowej portu lotniczego na M. wynika, że lotnisko było zamknięte jedynie w dniu 18 stycznia 2018 r., natomiast 19 stycznia 2018 r. z tego lotniska startowały samoloty. Co za tym idzie nie sposób uznać, że warunki pogodowe w dniu 19 stycznia 2018 r. uniemożliwiły start samolotu powodów. Oznacza to, że de facto bezpośrednią przyczyną przełożenia tego lotu na dzień 20 stycznia 2018 r. nie były niekorzystne warunki atmosferyczne, tylko sposób w jaki pozwany przewoźnik zaplanował loty oraz pracę załogi. Pozwany przyznał, że decyzja o przesunięciu daty startu samolotu miała związek z ewakuacją załogi samolotu z lotniska na M. oraz koniecznością zapewnienia jej czasu na odpoczynek, jednakże w żaden sposób nie wykazał aby dokonał wszelkich możliwych działań w celu ograniczenia negatywnych skutków tej decyzji dla pasażerów i uniknięcia przełożenia lotu na kolejny dzień.

W szczególności strona pozwana nie wykazała, aby warunki technicznie i ekonomicznie uniemożliwiły realizację lotu, aby wykorzystał w celu zapobieżenia opóźnienia lotu wszystkie zasoby ludzkie i materiałowe oraz środki finansowe, jakimi dysponował, a pomimo tego w sposób oczywisty nie mógł, bez poświęceń niemożliwych do przyjęcia z punktu widzenia możliwości jego przedsiębiorstwa w tym momencie, uniknąć sytuacji, w której zaistniałe nadzwyczajne okoliczności skutkowały przełożeniami lotu skutkującym jego opóźnieniem w chwili lądowania na lotnisku docelowym co najmniej trzy godziny. Strona pozwana nie wykazała, że działania zapobiegawcze faktycznie mieszczące się w

możliwościach przewoźnika zostały podjęte, jak również nie wykazała, że w istocie takich możliwości nie miała. Kwestia natomiast organizacji siatki połączeń i sposobu planowania pozostaje w wyłącznej sferze odpowiedzialności pozwanego i odpowiedzialności za powyższe przewoźnik nie może przerzucać na pasażerów.

Podsumowując, zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w okolicznościach niniejszej sprawy nie naruszył art. 5 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 przyjmując, że pozwany nie wykazał wystąpienia w realiach przedmiotowej sprawy przesłanek powodujące zwolnienie przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7 ww. rozporządzenia. Co za tym idzie niezasadny okazał się zarzut naruszenia przepisów tego rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację.

O kosztach postępowania w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.